

Критерії оцінювання навчальних досягнень учнів з мов національних меншин

Оцінювання результатів навчання мов національних меншин здійснюється на основі компетентісного та особистісно-орієнтовного підходів до мовного курсу, який, передусім, має забезпечити учням уміння ефективно користуватися мовою як засобом спілкування, пізнання, планування та організації самостійної діяльності; високу мовленнєву культуру особистості; сприяти формуванню громадської позиції та ціннісних орієнтацій.

Орієнтовні вимоги оцінювання навчальних досягнень учнів з мов національних меншин призначено для таких типів мовних курсів:

I – для шкіл із навчанням мовою національних меншин;

II-A – для шкіл із навчанням українською мовою (початок вивчення з 1 класу);

II-B – для шкіл із навчанням українською мовою (початок вивчення з 5 класу).

Дані вимоги відповідають Державному стандарту базової та повної середньої освіти в Україні.

Для перевірки знань з мови і мовних, орфографічних і пунктуаційних умінь у різних варіантах курсу застосовують різні види контрольних робіт по класах (завдання тестового характеру, списування, зорово-слуховий диктант, слуховий диктант).

ОЦІНЮВАННЯ УМІНЬ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

I. Аудіювання (слухання, розуміння прослуханого)

1. Перевіряються уміння сприймати на слух незнайомий текст і розуміти:

- тему тексту;
- тип і стиль мовлення;
- фактичний зміст;
- причиново-наслідкові зв'язки;
- основну думку висловлювання;
- виразально-зображувальні засоби прослуханого твору.

Перевірка аудіативних умінь здійснюється фронтально. Вчитель читає учням незнайомий текст:

у **варіантах I та II-A** – один раз,

у **варіанті II-B** – два рази.

Після прослуховування учням пропонується серія запитань та варіанти відповідей до кожного запитання, після чого вони повинні вибрати один із варіантів і записати його номер поряд із номером запитання.

Кількість запитань та варіантів відповідей до них визначається так.

Класи	варіант I			варіант II-A			варіант II-B		
5–6-й	6	запитань	3	6	запитань	3	6	запитань	3 двома

	трьома варіантами відповідей	трьома варіантами відповідей	варіантами відповідей для неспоріднених мов, з трьома – для споріднених
7–9-й	12 запитань з чотирма варіантами відповідей	12 запитань з трьома варіантами відповідей	6 запитань з трьома варіантами відповідей

Завдання мають стосуватися теми тексту, фактичного змісту тексту, причиново-наслідкових зв'язків, його головної думки, типу і стилю мовлення, окремих мовних особливостей (переносне значення слова, образні вирази тощо).

У **варіантах І та II-A** у 5–6 класах правильна відповідь на кожне з 6 запитань оцінюється двома балами; у 7–9 класах кожне з 12 запитань оцінюється одним балом.

У **варіанті II-B** правильна відповідь на кожне з 6 запитань оцінюється двома балами.

Оцінювання здійснюється, виходячи з того, що за цей вид діяльності учень може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала задовільного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав завдання, він мусить пройти відповідну перевірку додатково з тим, щоб одержати той чи інший бал.

II. Говоріння і письмо (діалогічне та монологічне висловлювання)

При перевірці складених учнями висловлювань (діалогів, усних/письмових переказів та творів) враховується ступінь самостійності роботи і міра допомоги вчителя.

Усне діалогічне мовлення

Усне діалогічне мовлення в усіх варіантах курсів перевіряється у 5–9 класах.

1. Перевіряються вміння:

- виявляти певний рівень обізнаності з теми, що обговорюється; дотримуватися теми спілкування;
- складати, розігрувати діалог відповідно до запропонованої мовленнєвої ситуації й мети спілкування;
- знати й використовувати репліки для стимулювання, підтримання діалогу, формули мовленнєвого етикету;
- вміти аргументувати висловлені тези з метою бути зрозумілим, переконливим співрозмовником; розуміти можливість різних поглядів на ту саму проблему;
- дотримуватись правил спілкування (не перебивати співрозмовника, заохочувати його висловити свою власну думку, зацікавлено і доброзичливо

вислуховувати його, вміти висловити незгоду з позицією іншого так, щоб не образити його, тощо);

– дотримуватись норм літературної мови.

Перевірка сформованості діалогічного мовлення здійснюється таким чином: учитель пропонує двом учням протягом 3–5 хвилин обдумати, підготувати діалог і розіграти його перед класом. Оцінка ставиться кожному з учнів.

Діалогічне мовлення оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які зуміли повторити запропонований матеріал і додати до нього 1–2 репліки (на кожного з учасників діалогу);

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на певну кількість допоміжних матеріалів, що не являють собою закінчених фрагментів діалогу; склали – хоч і не дуже вправно – діалог, при цьому припустились відхилень від теми, окремі репліки співрозмовника залишились без відповідей, не склали вступної та підсумкової реплік; припустились значної кількості помилок у мовному оформленні реплік (понад 3-4 помилок на кожного учня);

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які самостійно в цілому вправно склали діалог, продемонстрували належну культуру спілкування, висловили, але недостатньо обґрунтували свої погляди на предмет, що обговорюється, в окремих випадках використовували репліки, зміст яких не був щільно пов'язаний із змістом висловлювання співрозмовника; припустились помилок у структурі діалогу (відсутні вступна та/чи підсумкова репліки) та мовному оформленні реплік (не більше 3-4 помилок на кожного учня);

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які самостійно склали діалог, продемонстрували високу культуру спілкування, вміння уважно й доброзичливо слухати співрозмовника, коротко формулювати свою думку, даючи можливість висловитися партнеру по діалогу; представили не лише свою думку, а й змогли зіставити різні погляди на той самий предмет, навести аргументи «за» і «проти» в їх обговоренні; побудувати діалог, структура, мовне оформлення якого відповідає нормам.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення діалогу, якості його мовного оформлення, додержання правил спілкування.

Монологічне мовлення

Усний/письмовий переказ, усний/письмовий твір

1. Перевіряються вміння:

- виявляти певний рівень обізнаності з теми висловлювання;
- будувати висловлювання певного обсягу, добираючи та впорядковуючи необхідний для реалізації задуму матеріал; відтворювати інформацію докладно, стисло, вибірково;
- викладати матеріал логічно, послідовно, враховуючи співвідношення основної та другорядної інформації; дотримуватися теми висловлювання;
- підпорядковувати виклад головній думці;

- враховувати ситуацію спілкування;
- виявляти своє ставлення до предмету висловлювання, розуміти можливість різних тлумачень тієї самої проблеми, вміти оцінити аргументи, сформулювати своє бачення проблеми;
- використовувати мовні засоби відповідно до комунікативного завдання, дотримуючись норм літературної мови, вдало користуючись лексичним, граматичним багатством мови.

У **варіантах I та II-A** усний переказ та твір перевіряються впродовж усіх років навчання.

У **варіанті II-B** усний переказ проводиться у 5–6 класах, а усний твір – у 7–9 класах.

Перевірка вміння **усно** переказувати чи створювати текст здійснюється індивідуально: учитель пропонує певне завдання (переказати зміст матеріалу докладно, стисло, вибірково; самостійно створити висловлювання на відповідну тему) і дає учневі час на підготовку.

Перевірка вміння **письмово** переказувати чи створювати текст здійснюється фронтально: учням пропонується переказати прочитаний учителем (за традиційною методикою) текст чи інший матеріал для переказу або самостійно написати твір.

У монологічному висловлюванні передусім оцінюють його зміст.

За усне висловлювання (переказ, твір) ставлять одну оцінку – за зміст, враховуючи при цьому якість мовного оформлення, зокрема відповідність орфоепічним, лексичним та граматичним нормам, правильність інтонування речень, стилістичну доречність використання мовних засобів. Це здійснюється без підрахування помилок, зважаючи на технічні труднощі фіксації в усному мовленні помилок різних типів.

За письмове висловлювання ставлять також одну оцінку.

У **варіанті I** оцінюють зміст і форму (мовне оформлення).

У **варіанті II-A** у 5–6 класах оцінюють лише зміст переказу чи твору, у 7–9 класах – зміст та мовне оформлення.

У **варіанті II-B** оцінюють лише зміст письмового переказу.

У тому разі, коли оцінюється як зміст, так і мовне оформлення, оцінка є середнім показником набраних балів за зміст і мовне оформлення роботи. Наприклад, якщо учень за зміст письмової роботи одержав 12 балів, а за її мовне оформлення – 8, то підсумковою оцінкою за цей вид діяльності має бути 10 балів. Якщо загальна сума балів не ділиться без залишку, то підсумковим балом є ціле число більше з двох чисел.

Коли оцінка виставляється лише за зміст письмової роботи (варіант II-B), то помилки у мовному оформленні виправляються, але не враховуються при виведенні підсумкового балу. Вчитель аналізує ці помилки і використовує їх у проведенні подальших тренувальних робіт.

Оцінювання усного/письмового переказу, а також усного/письмового твору оцінюють за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які, спираючись на значну кількість запропонованих учителем допоміжних матеріалів, будують лише окремі речення або переказують окремі фрагменти змісту, що не становлять зв'язного тексту; припускаються значної кількості помилок у

мовному оформленні;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які, спираючись на допоміжні матеріали, будують текст, який відзначається певною зв'язністю, але збідненим змістом, непропорційністю частин, недостатньо вправним слововживанням, наявністю помилок у мовному оформленні;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які без опори на допоміжні матеріали, досить вправно будують текст, але припускаються окремих відхилень від теми, певних недоліків у структурі висловлювання, у співвідношенні основної та другорядної інформації; переказуючи, вони виявляють розуміння авторської позиції, але не коментують її; будуючи твір, вони висловлюють, але недостатньо аргументують свій погляд на предмет мовлення; допускають окремі помилки у мовному оформленні

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які вправно будують текст; висловлюють і аргументують свою думку; вміють зіставити різні погляди на той самий предмет, оцінити аргументи на їх доведення, обрати один із них; окрім того, вміють пристосувати висловлювання до особливостей тієї чи іншої мовленнєвої ситуації, комунікативного завдання; припускаються окремих помилок у мовному оформленні.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від змістового наповнення усного/письмового висловлювання, комунікативної спрямованості, якості його мовного оформлення.

При оцінюванні грамотності письмових переказів та творів враховуються:

- помилки, що порушують лексичні та граматичні (морфологічні, словотворчі та синтаксичні) норми;
- помилки, що порушують стилістичну єдність тексту;
- орфографічні та пунктуаційні помилки.

Критерії оцінювання грамотності творчих письмових робіт.

Бали	Кількість помилок			
	орфографічних, пунктуаційних	лексичних, граматичних, стилістичних	орфографічних, пунктуаційних	лексичних, граматичних, стилістичних
	варіант I		варіант II-A	
1	понад 15		понад 17	
2	14–15	8–9	16–17	9–10
3	12–13		14–15	
4	10–11	6–7	12–13	7–8
5	8–9		10–11	
6	6–7		8–9	
	4–5	4–5		5–6
7	3+(1		6–7	
8	негруба)		4–5	
9	1+1(негруба) – 2		3+1(негруба)	

10	1	3	1+1(негруба) –	4
11	1(негруба)	2	2	3
12	–	1	1	2
			1(негруба)	

Результати перевірки в учнівській роботі можуть бути позначені так: 8/6, де спочатку вказано кількість орфографічних та пунктуаційних помилок – 8 (наприклад, 4 орфографічні та 4 пунктуаційних), що відповідає балові 6 (**варіант І**); далі вказується кількість лексичних, граматичних та стилістичних помилок – 6 (наприклад, 2 лексичні, 2 морфологічні, 1 синтаксична, 1 стилістична), що відповідає балам 7, 8, 9.

Загальну оцінку за мовне оформлення виводять таким чином: до бала за орфографію та пунктуацію (у нашому прикладі це 6) додають вищий з трьох балів, яких заслуговує робота з такою кількістю лексичних, граматичних і стилістичних помилок (у нашому прикладі це 7). Разом: $6 + 7 = 13$.

Ділимо суму на 2 (відповідно до двох категорій помилок) і одержуємо бал за мовне оформлення (у нашому прикладі це 6). У тому разі, коли число не ділиться на 3 без залишку, беремо менше з двох чисел. Наприклад: поділивши 13 на 2, ставимо бал 6.

В окремих випадках може бути таке, що в учнівській роботі є велика кількість орфографічних і пунктуаційних помилок, але майже немає лексичних, граматичних і стилістичних помилок. У такому разі загальна (висока) оцінка за грамотність знижується на два бали. Наприклад, якщо у роботі є 17 орфографічних і пунктуаційних, 1 лексична чи граматична, 1 стилістична помилки, то загальна оцінка буде 8, але ми знижуємо до 6 балів.

Якщо ж у роботі майже немає орфографічних та пунктуаційних помилок, але дуже багато помилок інших видів, то загальна (низька) оцінка за грамотність підвищується на два бали. Наприклад, якщо у роботі немає орфографічних і пунктуаційних помилок, але є 8 лексичних чи граматичних помилок та 4 стилістичні помилки, то загальна оцінка буде 6, а ми підвищуємо до 8.

III. Читання

Читання вголос

Контрольна перевірка читання вголос здійснюється у **всіх варіантах** курсів у 5–9 класах.

1. Перевіряються вміння читати із достатньою швидкістю, плавно, відповідно до орфоепічних та інтонаційних норм, пристосовуючи темп, тембр, гучність читання до змісту, стилю тексту, авторського задуму, орієнтуючись на слухачів.

Перевірка вміння читати вголос здійснюється індивідуально: вчитель дає учневі текст, опрацьований на попередніх уроках, деякий час на підготовку і пропонує прочитати цей текст перед класом.

2. Матеріал для контрольного завдання: знайомий учневі текст, дібраний відповідно до вимог програми для кожного класу; текст добирається

так, щоб час його озвучення окремим учнем з нормативною швидкістю дорівнював 1-2 хвилинам (для читання слід пропонувати невеликі тексти, відносно завершені уривки творів або порівняно великий текст, розділений на частини, які читаються кількома учнями послідовно);

3. *Одиниця контролю:* озвучений учнем текст. Швидкість читання у звичайному для усного мовлення темпу:

в **варіанті І** – 80–120 слів за хвилину;

в **варіанті ІІ-А** – 70–100 слів за хвилину;

в **варіанті ІІ-Б** – 60–90 слів за хвилину.

4. *Оцінювання.*

Читання вголос оцінюється за такими критеріями:

початковий рівень – 1, 2, 3 бали одержують учні, які читають зі швидкістю, нижчою за норму, не зовсім правильно членують текст на речення, інтонаційно не пов'язують належним чином слова в реченні між собою, припускаються значної кількості помилок у читанні слів (пропуск, перестановка, заміна звуків та складів); порушують вимоги до вимови слів (дикція, орфоепічні норми), інтонування речень;

середній рівень – 4, 5, 6 балів одержують учні, які читають, інтонаційно пов'язуючи слова в реченні між собою, поділяючи текст на речення, але допускають помилки в інтонуванні кінця речення та в інтонуванні речень певної синтаксичної будови; читання не досить плавне, його швидкість не відповідає нормам, є орфоепічні помилки, недоліки в дикції;

достатній рівень – 7, 8, 9 балів одержують учні, які читають плавно з швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки, але недостатньо вправно передають авторський задум, стильові особливості тексту, не пристосовують читання до комунікативного завдання; припускаються орфоепічних помилок, недоліків дикції;

високий рівень – 10, 11, 12 балів одержують учні, які читають плавно, зі швидкістю, що відповідає нормам; належним чином інтонують речення різної синтаксичної будови, логічно правильно поділяють речення на смислові відрізки; добре відтворюють авторський задум, стильові особливості тексту, пристосовують читання до певного комунікативного завдання; читають орфоепічно правильно, з гарною дикцією.

Бали у межах кожного рівня диференціюються залежно від кількісних та якісних показників читання вголос.

Читання мовчки

Контрольна перевірка читання мовчки здійснюється:

У **варіантах І та ІІ-А** – в 5–9 класах;

у **варіанті ІІ-Б** – в 7–9 класах.

1. *Перевіряються вміння* читати незнайомий текст із належною швидкістю і розуміти після одного / двох прочитувань (для І та ІІ-А / ІІ-Б варіантів):

– тему прослуханого тексту;

– фактичний зміст;

- причиново-наслідкові зв'язки;
- основну думку висловлювання;
- тип і стиль мовлення висловлювання;
- виражально-зображувальні засоби прочитаного твору.

Перевірка вміння читати мовчки здійснюється фронтально: учні читають незнайомий текст від початку до кінця (при цьому фіксується час, витрачений учнями на читання – з метою визначення швидкості). Потім учитель пропонує серію запитань. Школярі повинні вислухати кожне запитання, варіанти відповідей на нього, вибрати один з них і записати лише його номер поряд із номером запитання.

Оцінювання читання мовчки здійснюється за двома параметрами: розуміння прочитаного та швидкість читання.

Розуміння прочитаного виявляється за допомогою тестової перевірки, правильний вибір відповіді на кожне із 12 запитань оцінюється одним балом (наприклад, вибір правильних відповідей на 12 запитань дає 12 балів).

Швидкість читання мовчки (слів за хвилину) по класах оцінюється з урахуванням таких орієнтовних норм:

Класи	варіант I	варіант II-А	варіант II-Б
5-й	100–150	90–180	–
6-й	110–180	100–200	–
7-й	120–210	110–220	90–180
8-й	130–240	120–240	100–200
9-й	140–270	130–260	110–220

Швидкість читання при виведенні бала за цей вид мовленнєвої діяльності враховується таким чином:

у **варіанті I** бали 7–9 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче, ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу; бали 10–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого наближається до максимальних показників для відповідного класу;

у **варіанті II-А** бали 7–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу;

у **варіанті II-Б** бали 10–12 може одержати лише той учень, швидкість читання у якого не нижче, ніж мінімальний показник у нормативах для відповідного класу.

Той, хто не виконує зазначених норм швидкості читання мовчки, одержує на 2 бали менше.

У цілому оцінювання здійснюється, виходячи з того, що за цей вид мовленнєвої діяльності учень може одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка ще не дала задовільного результату) до 12 балів (за правильні відповіді на запитання тестового характеру та належну швидкість читання). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав роботу, він має пройти додаткову перевірку з тим, щоб одержати відповідний бал.

ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ З МОВИ ТА МОВНИХ УМІНЬ

Оцінювання мовних знань та умінь здійснюється тематично. Зміст контролю визначається згідно з комунікативним підходом до шкільного мовного курсу.

1. Перевірці підлягає мовний матеріал, необхідний в першу чергу для правильного використання мовних одиниць.

У варіанті I ті II-A перевіряють певне коло знань з мови та мовні вміння:

- розпізнавати вивчені мовні явища;
- групувати, класифікувати;
- сполучати слова, доповнювати, трансформувати речення, добираючи належну форму слова, потрібну лексему, відповідні засоби зв'язку між частинами речення, між реченнями у групі пов'язаних між собою речень тощо;
- виявляти розуміння значення мовних одиниць та особливостей їх використання в мовленні.

У **варіанті II-B** перевіряються лише мовні вміння (див. вказані для варіантів I та II-A, за винятком перших двох пунктів).

Перевірка здійснюється фронтально у письмовій формі із застосуванням завдань тестового характеру.

2. Для контрольної перевірки використовують завдання тестового характеру, складені на матеріалі слова, сполучення слів, речення, груп пов'язаних між собою речень.

Рекомендується пропонувати учням 6 завдань, складність яких збільшується від класу до класу.

У **варіанті I та II-A** орієнтовно два з них мають стосуватися розпізнавання мовних одиниць, а чотири – їх побудови, реконструювання, використання.

У **варіанті II-B** завдання стосуються тільки побудови, реконструювання та використання мовних одиниць.

До кожного завдання учням пропонується дібрати власні приклади.

Обсяг завдань визначається таким чином, щоб контрольна перевірка за певною темою тривала 15-20 хвилин (з огляду на можливості виконання завдання учнем середнього рівня підготовки).

3. Одиниця контролю: вибрані учнями правильні варіанти виконання завдань тестового характеру та самостійно дібрані приклади.

4. Оцінювання результатів контрольної роботи здійснюється так. За правильне виконання кожного із 6 запропонованих завдань учень одержує по 1. Один бал за кожне завдання учневі додається в разі самостійного добору прикладів.

Оцінювання здійснюється таким чином, щоб за зазначену вище роботу учень міг одержати від 1 балу (за сумлінну роботу, яка не дала задовільного результату) до 12 балів (за бездоганно виконану роботу). У тому разі, коли учень з певних причин не виконав роботу, він має пройти додаткову перевірку з тим, щоб одержати відповідний бал.

ОЦІНЮВАННЯ ОРФОГРАФІЧНИХ І ПУНКТУАЦІЙНИХ УМІНЬ УЧНІВ

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є списування, зорово-слуховий і слуховий диктанти.

Для контрольних диктантів використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації, були представлені 3–5 прикладами. Однак для списування добирають тексти, не обмежуючись вивченими правилами орфографії та пунктуації.

3. *Одиниця контролю*: текст, записаний учнем під диктування.

4. *Оцінювання*. Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- помилка в одному й тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів, вважається однією помилкою; помилки на одне правило, але у різних словах вважаються різними помилками;
- розрізняють грубі і негрубі помилки (перелік негрубих помилок визначається програмою з відповідної мови);
- п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки;
- орфографічні та пунктуаційні помилки на невивчені правила виправляються, але не враховуються.

Списування оцінюється на тих самих підставах, але однаково враховуються помилки на вивчені та невивчені правила.

Нормативи оцінювання.

Бали	Кількість помилок		
	варіант I	варіант II-А	варіант II-Б
1	понад 15	понад 16	Понад 18
2	14–15	15 – 16	17-18
3	12-13	13-14	15-16
4	10-11	11-12	13-14
5	8-9	9-10	11 -12
6	6-7	7-8	9- 10
7	4 – 5	5 – 6	7–8
8	2 – 3	3- 4	5–6
9	1+1(негруба) – 2	2 + 1негруба	4–5(одна з них негруба)
10	1	2 - (одна з них негруба) –	2–3 (одна з них негруба)
11	1 (негруба)	1	2 (одна з них негруба)
12	–	1 (негруба)	1(негруба)

Якщо негрубих помилок більше двох, то 2 такі помилки зараховуються як одна груба.

Нормативи для 1–9 балів передбачають певну можливість ураховувати поступ кожного учня у навчанні правопису, охайність оформлення роботи тощо (наприклад, 5 балів ставиться за 9–10 помилок). Для найвищих балів такого варіювання не передбачено.

Виведення підсумкового (семестрового) балу виставляється наприкінці кожного семестру (півріччя). Він узагальнено відображає підготовку учня з відповідної мови.

Семестровий бал є результатом оцінювання досягнень учня у таких аспектах:

- слухання-розуміння (аудіювання);
- говоріння (діалогічне мовлення; монологічне мовлення: усний переказ, усний твір);
- читання (вголос та мовчки);
- письмо (списування, диктант, письмовий переказ, письмовий твір);
- відомості про мову, мовні вміння;
- ведення зошитів.

Контрольна перевірка здійснюється фронтально та індивідуально.

Фронтально оцінюються: аудіювання, читання мовчки, диктант, письмовий переказ і письмовий твір, мовні знання та вміння.

Фронтальні контрольні роботи з аудіювання та читання мовчки здійснюються лише один раз на рік наприкінці другого семестру.

Індивідуально оцінюються: говоріння (діалог; усний переказ, усний твір) та читання вголос.

Оцінювання говоріння здійснюється індивідуально шляхом поступового накопичення оцінок – щоб кожний учень за семестр одержав мінімум одну оцінку за виконання завдань на побудову діалогу, усного переказу та усного твору.

Читання вголос оцінюється також індивідуально, оцінки накопичуються протягом семестру.

Впродовж семестру учня треба оцінити за визначеними показниками, для кожного з яких у класному журналі відводиться окрема колонка. Кількість колонок із мовної теми залежить від кількості тематичних блоків.

Орієнтовні вимоги оцінювання навчальних досягнень учнів

з літератур національних меншин

Головною метою вивчення предметів „Світова література”, „Література»(інтегрований курс), «Зарубіжна література» в загальноосвітній школі є залучення учнів до найвищих досягнень національної та світової літератури і культури, національних і загальнолюдських духовних цінностей, розвиток творчих здібностей учнів, виховання в них естетичного смаку, високої читацької та загальної культури, вироблення вмінь самостійно ознайомлюватися зі зразками мистецтва слова, свідомо сприймати втілені в них естетичні й духовні цінності.

Для досягнення цієї мети слід вирішувати такі основні завдання:

- *формувати* в учнів уявлення про художню літературу як мистецтво слова, важливу складову системи мистецтв і духовної культури українського та інших народів світу;
- *виховувати* повагу до духовних скарбів українського народу та всього людства, расову, етнічну, соціальну, гендерну, релігійну, індивідуальну толерантність одночасно з принциповим нонконформізмом, здатністю формувати, формулювати й активно відстоювати власну точку зору, свою систему життєвих цінностей і пріоритетів, прагнення мати ніким не нав'язане світобачення, не бути об'єктом маніпуляцій, зберігати й примножувати кращі національні традиції, не сприймати культу сили й переваги матеріальних цінностей над духовними;
- *навчати* школярів сукупності відомостей про вершинні явища українського та світового літературного процесу, загальні закономірності його перебігу від найдавніших часів до сьогодення;
- *давати* школярам оптимальний обсяг літературознавчих понять і термінів, потрібних для повноцінного аналізу й інтерпретації художніх текстів, розуміння головних закономірностей перебігу літературного процесу;
- *відпрацьовувати* з учнями вміння й навички аналізу й інтерпретації художнього тексту, здатність сприймати його з урахуванням задуму й стилю автора, бачити кожен конкретний твір у літературному, культурному та історичному контекстах;
- *навчати* школярів визначати національну своєрідність і загальнолюдську значущість літературних творів, у тому числі шляхом зіставлення зі зразками різних національних літератур та різних видів мистецтв;
- *розвивати* усне й писемне мовлення школярів, їхнє мислення (образне, асоціативне, абстрактне, логічне тощо);
-

формувати в учнів потребу в читанні літературних творів, здатність насолоджуватися мистецтвом слова, засвоювати духовно-естетичний потенціал художньої літератури, реалізувати його у власному житті;

- *відпрацьовувати* навички розрізнення явищ елітарної та масової культури;

- *прищеплювати* школярам високий естетичний смак.

Об'єктом вивчення в курсах зарубіжної літератури та літератур національних меншин є художній твір, його естетична природа та духовно-етична сутність. Аналіз та інтерпретація літературного твору мають спиратися на ґрунтовне знання тексту, докладний розгляд ключових епізодів, доречне цитування, виразне читання окремих творів або їх фрагментів тощо. Теоретичні аспекти вивчення твору при цьому слід розглядати не як самоціль, а як один із засобів визначення своєрідності його поетики. На уроках літератур національних меншин учні працюють з текстами, написаними мовою оригіналу, на уроках зарубіжної літератури – з літературними творами, перекладеними українською мовою, а за умови готовності школярів – мовою оригіналу.

Моніторинг і оцінювання результативності навчання належать до найважливіших аспектів навчального процесу і значною мірою визначають його якість. На уроках літератури домінантною формою навчання і здійснення контролю за досягнутими результатами є діалог, який відбувається на всіх етапах навчальної діяльності і до якого учнів залучає вчитель, спонукаючи розмірковувати, робити узагальнення і висновки, висловлювати власні думки, оцінювати. Під час такого оцінювання обов'язковим має стати контроль за прочитанням кожним учнем програмових творів, визначення рівня засвоєння їхнього змісту та вироблення вмінь і навичок їхнього аналізу й інтерпретації, перевірка виконання усних і письмових робіт.

Оцінювання навчальних досягнень учнів з світової літератури та літератур національних меншин має здійснюватися за такими вимогами:

Рівні	Бал	Орієнтовні вимоги оцінювання навчальних досягнень учнів
навчальних досягнень	и	
I.	1	Учень (учениця) на елементарному рівні відтворює матеріал, називаючи окремий літературний факт або явище (автора й назву твору, окремих літературних персонажів тощо)
Початковий	2	Учень (учениця) розуміє навчальний матеріал і може відтворити фрагмент з нього окремим реченням (називає

окремі факти з життя і творчості письменника, головних персонажів твору, упізнає за описом окремого персонажа твору, упізнає, з якого твору взято уривок тощо)

- 3 Учень (учениця) розуміє навчальний матеріал і за допомогою вчителя дає відповідь у формі висловлювання (відтворює зміст у певній послідовності, називає на репродуктивному рівні жанр твору, упізнає літературний факт за описом або визначенням)

II. Середній

- 4 Учень (учениця) має уявлення про зміст твору, може переказати незначну його частину та з допомогою вчителя визначає основні сюжетні елементи, на репродуктивному рівні відтворює фактичний матеріал
- 5 Учень (учениця) знає зміст твору, переказує окрему його частину, знаходить у тексті приклади відповідно до сформульованого завдання, висловлює оцінювальне судження і доводить його одним-двома аргументами, завершує відповідь простим узагальненням, дає визначення літературних термінів
- 6 Учень (учениця) знає зміст твору, може переказати значну його частину, з допомогою вчителя виділяє головні епізоди, уміє формулювати думки, називає риси характеру літературних героїв, встановлює окремі причиново-наслідкові зв'язки, дає визначення літературних термінів з прикладами

III. Достатній

- 7 Учень (учениця) володіє матеріалом і навичками аналізу літературного твору за поданим учителем зразком, наводить окремі приклади з тексту
- 8 Учень (учениця) володіє матеріалом, за зразком аналізує текст, виправляє допущені помилки, добирає докази на підтвердження висловленої думки, застосовує відомі факти, поняття для виконання стандартних навчальних завдань
- 9 Учень (учениця) володіє матеріалом та навичками комплексного аналізу літературного твору, застосовує теорію в конкретних ситуаціях, демонструє правильне застосування матеріалу, складає порівняльні характеристики, добирає аргументи на підтвердження власних міркувань

IV. Високий

- 10 Учень (учениця) володіє матеріалом та навичками

комплексного аналізу літературного твору, виявляє початкові творчі здібності, самостійно оцінює літературні явища, працює з різними джерелами інформації, систематизує, узагальнює та творчо використовує дібраний матеріал

- 11 Учень (учениця) на високому рівні володіє матеріалом, вміннями й навичками комплексного аналізу художнього твору, використовує засвоєні факти для виконання нестандартних завдань, самостійно формулює проблему й вирішує шляхи її розв'язання, висловлює власні думки, самостійно оцінює явища літератури й культури, виявляючи власну позицію щодо них
- 12 Учень (учениця) вільно володіє матеріалом та навичками текстуального аналізу літературного твору, виявляє особливі творчі здібності та здатність до оригінальних рішень різноманітних навчальних завдань, до перенесення набутих знань та вмінь на нестандартні ситуації, має схильність до літературної творчості